

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA (sedmého senátu)

9. října 2014(\*)

„Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce – Hospodářská soutěž – Státní podpory – Článek 107 odstavec 1 SFEU – Pojem ‚státní podpora‘ – Daň z nemovitostí ze staveb a pozemků – Osvobození od daně“

Ve věci C-522/13,

jejímž předmětem je žádost o rozhodnutí o předběžné otázce na základě článku 267 SFEU, podaná rozhodnutím Juzgado Contencioso-Administrativo no 1 de Ferrol (Španělsko) ze dne 12. dubna 2013, došlým Soudnímu dvoru dne 1. října 2013, v řízení

**Ministerio de Defensa,**

**Navantia SA**

proti

**Concello de Ferrol,**

SOUDNÍ DVŮR (sedmý senát),

ve složení J.-C. Bonichot, předseda senátu, A. Arabadžev (zpravodaj) a J. L. da Cruz Vilaça, soudci,

generální advokát: M. Wathelet,

vedoucí soudní kanceláře: A. Calot Escobar,

s přihlédnutím k písemné části řízení,

s ohledem na vyjádření předložená:

- za Concello de Ferrol M. Villalba López, avoué, a D. Vidal Lorenzem, abogado,
- za španělskou vládu L. Banciella Rodríguez-Miñónem, jako zmocněncem,
- za Evropskou komisi É. Gippini Fournierem a B. Stromskym, jako zmocněnci,

s přihlédnutím k rozhodnutí, přijatému po vyslechnutí generálního advokáta, rozhodnout v této věci bez stanoviska,

vydává tento

## **Rozsudek**

1 Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce se týká výkladu čl. 107 odst. 1 SFEU.

2 Tato žádost byla podána v rámci sporu mezi Ministerio de Defensa (španělské ministerstvo obrany) a společností Navantia SA (dále jen „Navantia“) na straně jedné a Concello de Ferrol

(obec Ferrol) na straně druhé, jehož předmětem je osvobození pozemku, jenž byl poskytnut do užívání této společnosti, od daně z nemovitostí.

## Právní rámec

3 Královské legislativní nařízení 2/2004, kterým se schvaluje přepracované znění zákona o místních rozpočtech (Real Decreto Legislativo 2/2004 por el que se aprueba el texto refundido de la Ley Reguladora de las Haciendas Locales), ze dne 5. března 2004 (BOE 59 ze dne 9. března 2004, s. 10284), ve znění použitelném na spor v původním řízení (dále jen „zákon z roku 2004“), definuje daň z nemovitostí jako „reálnou přímou daň, která se stanoví na základě hodnoty nemovitostí způsobilým vymezeným tímto zákonem“.

4 Článek 61 odst. 1 zákona z roku 2004 stanoví:

„Daňová povinnost vzniká na základě nabytí následujících práv ke stavbám nebo pozemkům a k nemovitostem zvláštního charakteru:

- a) správní koncese k samotným nemovitostem nebo na veřejné služby, pro něž jsou pozemky určeny;
- b) věcného práva k ploše;
- c) věcného práva požívat plody a užitky (*ius fruendi*);
- d) vlastnického práva“.

5 Článek 62 uvedeného zákona, nadepsaný „Osvobození od daně“, v odst. 1 písm. a) stanoví:

„Předmětem daně nejsou následující nemovitosti:

- a) nemovitosti ve vlastnictví státu, samosprávných společenství nebo územní správních celků, které jsou přímo určeny pro veřejnou bezpečnost, školství a veřejskou službu, a nemovitosti ve vlastnictví státu určené pro obranu státu.“

6 Článek 63 odst. 1 a 2 zákona z roku 2004 stanoví:

„1. Osoby povinné k dani v postavení poplatníka daně jsou fyzické nebo právnické osoby [...], které jsou držitelkami práva, na jehož základě v každém případě vzniká povinnost k této dani.

[...]

2. Použitím ustanovení předchozího odstavce není dotčeno právo osoby povinné k dani přenést daňové zatížení, kterému podléhá, v souladu s obecným právem.

Veřejnoprávní subjekty a subjekty nebo orgány uvedené v předchozím odstavci přenesají část daně, které podléhají osoby, které, aťkoli nejsou osobami povinnými k dani, užívají jejich státní nebo obecní majetek za úplatu. Tyto osoby mají povinnost takto přenesenou daň nést. Za tímto účelem se výše přenesené daň stanoví na základě části katastrální hodnoty odpovídající užívané ploše a stavbě přímo související s konkrétním nájemníkem nebo nabyvatelem užívacího práva.“

## Skutkový stav v původním řízení a předběžná otázka

7 Navantia je společnost ve stoprocentním vlastnictví španělského státu. Její činnost spočívá ve stavbě a údržbě vojenských plavidel na úřet španělského státu a ostatních států bez ohledu na

to, zda jsou členy Evropské unie, či nikoli, jakož i ve výrobě, opravách a údržbě různých výrobků pro soukromý sektor, a to zejména v námořní a energetické oblasti.

8 Společnost Navantia má loděnici, která se nachází na území obce Ferrol, jejíž plocha činí 932 348 m<sup>2</sup>. Na základě dohody uzavřené dne 6. září 2001 poskytl španělská stát pozemek, který vlastní a na kterém se nachází tato loděnice, do užívání společnosti Navantia ve formě převodu práva užívání za částku jedno euro ročně (dále jen „dohoda z roku 2001“).

9 Daň z nemovitosti z tohoto pozemku, která činila v roce 2010 590 308,77 eura, vybírala za daňová období před rokem 2008 obec Ferrol.

10 Vzhledem k tomu, že vlastníkem tohoto pozemku je španělský stát a že na společnost Navantia bylo převedeno pouze užívací právo, je osobou povinnou k dani z nemovitostí v souladu s čl. 61 odst. 1 písm. d) zákona z roku 2004 španělský stát. Na základě dohody z roku 2001 přenesl španělský stát tuto daň na společnost Navantia, takže v konečném důsledku by daňové zatížení měla nést tato společnost.

11 Španělský stát a společnost Navantia požádaly na základě čl. 62 odst. 1 písm. a) zákona z roku 2004 obec Ferrol o osvobození pozemku, na kterém se nachází loděnice, od daně z nemovitostí za daňové období 2008 a následující. Tato žádost byla zamítnuta. Toto zamítnutí bylo napadeno před příslušnými soudy a tento spor je předmětem převodního řízení.

12 Rozsudkem ze dne 22. října 2012 zrušil Tribunal Superior de Justicia de Galicia (nejvyšší soud Galicie), přechodně rozsudek Juzgado Contencioso-Administrativo no 1 de Ferrol ze dne 25. listopadu 2011, kterým byla zamítnuta žaloba projednávaná tímto soudem, jelikož měl první jmenovaný soud za to, že je třeba požadované osvobození od daně přiznat. Vše tedy byla vrácena zpět předkládajícímu soudu.

13 Juzgado Contencioso-Administrativo no 1 de Ferrol je toho názoru, že by přiznání požadovaného osvobození od daně mohlo představovat poskytnutí státní podpory ve prospěch společnosti Navantia v rozporu s čl. 107 odst. 1 SFEU, jelikož by toto osvobození bylo poskytnuto ze státních prostředků ve prospěch společnosti vlastněné státem a narušovalo by nebo mohlo narušit hospodářskou soutěž.

14 Předkládající soud se totiž domnívá, že jako konečný příjemce požadovaného osvobození by společnost Navantia získala selektivní výhodu v tom, že by se daňová zátěž, kterou by měla nést – a kterou nesou její konkurenti ze soukromého sektoru v oblasti stavby lodí – snížila prostřednictvím ztráty příjmů pro obec Ferrol. Z důvodu tohoto posílení konkurenčního postavení společnosti Navantia na trzích dotčených její vojenskou a civilní činností by byla narušena hospodářská soutěž i ovlivněn obchod mezi členskými státy.

15 Za těchto podmínek se Juzgado Contencioso-Administrativo no 1 de Ferrol rozhodl přerušit řízení a položit Soudnímu dvoru následující předběžnou otázku:

„Je osvobození společnosti [Navantia] od daně z nemovitostí slučitelné s článkem [107 SFEU]? A je s tímto článkem slučitelné, aby členský stát [Španělské království] mohl stanovit osvobození od daně vztahující se na pozemek [...] v jeho vlastnictví, daný do užívání soukromému podniku s výhradně veřejnou kapitálovou účastí [...], jenž na tomto pozemku dodává zboží a poskytuje služby, které mohou být předmětem obchodu mezi členskými státy?“

### **K předběžné otázce**

16 Podstatou otázky předkládajícího soudu je, zda musí být čl. 107 odst. 1 SFEU vykládán v

tom smyslu, že osvobození od daní z nemovitostí vztahující se na pozemek ve vlastnictví státu, jenž je poskytnut do užívání podnikem s výhradní kapitálovou účastí tohoto státu, přičemž tento podnik na uvedeném pozemku dodává zboží a poskytuje služby, které mohou být předmětem obchodu mezi členskými státy na trzích otevřených hospodářské soutěži, představuje státní podporu zakázanou tímto ustanovením.

17 Úvodem je třeba uvést, že Soudnímu dvoru není položena otázka, zda je slučitelné s článkem 107 SFEU, aby členský stát poskytl soukromému podnikovi do užívání pozemek za symbolickou cenu.

18 V souvislosti s položenou otázkou je třeba připomenout, že podle čl. 107 odst. 1 SFEU platí, že „podpory poskytované v jakékoli formě státem nebo ze státních prostředků, které narušují nebo mohou narušit hospodářskou soutěž tím, že zvýhodňují určité podniky nebo určité odvětví výroby, jsou, pokud ovlivňují obchod mezi členskými státy, neslučitelné se společným trhem, nestanoví-li Smlouvy jinak.

19 Podle ustálené judikatury Soudního dvora je pro kvalifikaci „podpory“ ve smyslu čl. 107 odst. 1 SFEU vyžadováno, aby byly splněny všechny podmínky stanovené tímto ustanovením (rozsudek Komise v. Deutsche Post, C-399/08 P, EU:C:2010:481, bod 38 a citovaná judikatura).

20 Aby vnitrostátní opatření mohlo být kvalifikováno jako státní podpora ve smyslu čl. 107 odst. 1 SFEU, musí se tak zaprvé jednat o státní zásah nebo zásah ze státních prostředků, zadruhé tento zásah musí být způsobilý ovlivnit obchod mezi členskými státy, zatřetí musí svému příjemci poskytovat selektivní výhodu a za čtvrté musí nebo může narušovat hospodářskou soutěž (rozsudek Komise v. Deutsche Post, EU:C:2010:481, bod 39 a citovaná judikatura).

21 V první řadě je třeba prozkoumat třetí z těchto podmínek, podle které musí být dotčené opatření považováno za poskytnutí výhody svému příjemci. V tomto ohledu je nutné připomenout, že podle ustálené judikatury Soudního dvora jsou za státní podpory považovány zásahy, které mohou v jakékoli formě přímo nebo nepřímo zvýhodňovat podniky nebo které musejí být považovány za hospodářské zvýhodnění, které by podnik-příjemce za obvyklých tržních podmínek nezískal (rozsudek Komise v. Deutsche Post, EU:C:2010:481, bod 40 a citovaná judikatura).

22 Za podpory jsou tak zejména považovány různé formy opatření, které snižují náklady, jež obvykle zatěžují rozpočet podniku, a které aniž jsou dotacemi v užším slova smyslu, mají tutéž povahu a stejné účinky (rozsudek Bouygues a Bouygues Télécom v. Komise a další a Komise v. Francie a další, C-399/10 P a C-401/10 P, EU:C:2013:175, bod 101).

23 Z toho vyplývá, že opatření, kterým veřejné orgány poskytují určitým podnikům zvýhodněné daňové zacházení, které sice není spojeno s převodem státních prostředků, ale staví příjemce do výhodnější finanční situace oproti ostatním poplatníkům, je státní podporou ve smyslu čl. 107 odst. 1 SFEU. Naproti tomu daňová zvýhodnění vyplývající z obecného opatření, která jsou bez rozdílu použitelná na všechny hospodářské subjekty, nepředstavují státní podpory ve smyslu článku 107 SFEU (rozsudek P, C-6/12, EU:C:2013:525, bod 18 a citovaná judikatura).

24 V projednávaném případě ze spisu, který má Soudní dvůr k dispozici, vyplývá, zaprvé že společnost Navantia má na základě dohody z roku 2001 povinnost uhradit za španělský stát daň z nemovitostí ve prospěch obce Ferrol v souladu s články 60 a 61 zákona z roku 2004, a to z pozemku, který má v užívání a na kterém stojí její lodnice, a zadruhé že v důsledku sporného osvobození od daně stanoveného v článku 62 téhož zákona nebyla uskutečněna žádná úhrada této daně ve prospěch obce Ferrol ze strany španělského státu, a tudíž ani ve prospěch španělského státu ze strany společnosti Navantia.

25 Kromě toho je nesporné, že v souladu s čl. 61 odst. 1 zákona z roku 2004 je podnik, který provozuje činnost na soukromém nebo veřejném pozemku a který splňuje jednu z podmínek uvedených v tomto ustanovení, osobou povinnou k dani z nemovitostí. V tomto ohledu obec Ferrol argumentuje tím, že téměř všechny společnosti splňují jednu z těchto podmínek a že pouze zvláštní mechanismus převodu užívacího práva uskutečněný na základě dohody z roku 2001 umožnil společnosti Navantia vyhnout se tomu, aby byla kvalifikována jako osoba povinná k dani.

26 Mimoto, jak uvádí obec Ferrol, z čl. 63 odst. 2 uvedeného zákona vyplývá, že v atypických případech, jako je případ v povodním řízení, ve kterém není používání pozemku spojeno s některým z práv, na jehož základě vzniká povinnost k dani z nemovitostí, existuje právní povinnost španělského státu, aby tuto daň přenesl na uživatele pozemku, přičemž dohoda z roku 2001 tuto právní povinnost splňuje.

27 Za těchto okolností je třeba mít za to, že daň z nemovitostí je daň, kterou má za běžných okolností hradit společnost Navantia, a že její osvobození od daně má za následek, aniž je třeba činit další kroky, přímé snížení nákladů, jež obvykle zatěžují rozpočet podniku, jenž se nachází ve stejné situaci jako tato společnost. Takové osvobození od daně tudíž podle všeho poskytuje společnosti Navantia hospodářskou výhodu.

28 Pokud jde o tvrzení španělské vlády, podle kterého ze znění čl. 62 odst. 1 písm. a) zákona z roku 2004 vyplývá, že se osvobození od daně podle tohoto ustanovení nestanoví ve prospěch takových společností, jako je Navantia, ale výhradně ve prospěch španělského státu jakožto osoby povinné k dani z nemovitostí, a podle kterého sledované cíle vyplývají z úvah o obraně státu, je třeba připomenout, že důvody, o které se opatření podpory opírá, nejsou dostačující k tomu, aby se na takové opatření nevztahovala bez dalšího kvalifikace „podpory“ ve smyslu čl. 107 odst. 1 SFEU, jelikož toto ustanovení nerozlišuje podle důvodů nebo cílů státních zásahů, ale definuje je podle jejich účinků (rozsudky Comitato „Venezia vuole vivere“ a další v. Komise, C-771/09 P, C-773/09 P a C-776/09 P, EU:C:2011:368, bod 94, jakož i Komise v. EDF, C-124/10 P, EU:C:2012:318, bod 77 a citovaná judikatura).

29 V projednávané věci, jak vyplývá z bodů 24 až 26 tohoto rozsudku, je přitom patrné, že osvobození od daně by podle čl. 62 odst. 1 písm. a) a čl. 63 odst. 2 zákona z roku 2004, jakož i podle dohody z roku 2001 mělo za následek, aniž bylo třeba činit další kroky, přímé snížení nákladů, jež by v případě neexistence takového osvobození zatěžovaly rozpočet společnosti Navantia.

30 Ve vztahu k tvrzení španělské vlády, podle něhož by takové osvobození mělo být považováno za kompenzaci představující protihodnotu za služby poskytované společností Navantia připlnění závazků veřejné služby, takže toto opatření tomuto podniku nepřináší žádný prospěch, je nutné konstatovat, že existence souvislosti mezi tímto osvobozením od daně a případnými veřejnými službami poskytovanými společností Navantia ze spisu, jež má Soudní dvůr k dispozici, vůbec nevyplývá.

31 Za těchto podmínek je třeba dojít k závěru, že požadované osvobození od daně z

nemovitostí představuje hospodářskou výhodu ve prospěch společnosti Navantia.

32 Rovněž je třeba připomenout, že článek 107 SFEU zakazuje podpory, které „zvýhodují určité podniky nebo určitá odvětví výroby“, tedy selektivní podpory (rozsudek P, EU:C:2013:525, bod 17).

33 Opatření, kterým veřejnoprávní orgány poskytují určitým podnikům zvýhodněné daňové zacházení, které sice není spojeno s převodem státních prostředků, ale staví příjemce do výhodnější finanční situace oproti ostatním poplatníkům, tak představuje státní podporou ve smyslu čl. 107 odst. 1 SFEU, přičemž to samé neplatí v případě zvýhodnění vyplývajících z obecného opatření, které je bez rozdílu použitelné na všechny hospodářské subjekty, která nepředstavují státní podpory ve smyslu téhož ustanovení (rozsudek P, EU:C:2013:525, bod 18).

34 V tomto ohledu z ustálené judikatury Soudní dvora vyplývá, že čl. 107 odst. 1 SFEU ukládá povinnost určit, zda v rámci daného právního režimu může vnitrostátní opatření zvýhodňovat „určité podniky nebo určitá odvětví výroby“ vůči ostatním, které se nacházejí s ohledem na cíl sledovaný uvedeným režimem ve srovnatelné skutkové a právní situaci (rozsudek Portugalsko v. Komise, C-88/03, EU:C:2006:511, bod 54 citovaná judikatura).

35 Kvalifikace vnitrostátního daňového opatření jako „selektivního“ tudíž předpokládá zaprvé nejprve identifikovat a prozkoumat obecný nebo „obvyklý“ daňový režim, který se v dotčeném členském státě používá. Právě ve srovnání s tímto obecným nebo „obvyklým“ daňovým režimem se musí zadruhé posoudit a určit případná selektivní povaha výhody, kterou dotčené daňové opatření poskytuje, tak, že se prokáže, že se toto opatření odchyluje od uvedeného obecného režimu v rozsahu, v němž zavádí rozlišování mezi hospodářskými subjekty, které se s ohledem na cíl daňové soustavy dotčeného členského státu nacházejí ve srovnatelné skutkové a právní situaci (rozsudek Paint Graphos a další, C-78/08 až C-80/08, EU:C:2011:550, bod 49).

36 V tomto ohledu z informací, jež má k dispozici Soudní dvůr, vyplývá, že podle článků 60 až 63 zákona z roku 2004 je jakékoliv vlastnictví nebo užívání pozemku v zásadě spojené s povinností k dani z nemovitostí. Je proto třeba mít za to, že pro účely posouzení případné selektivní povahy dotčeného osvobození od daně představuje referenční právní režim této daně.

37 Kromě toho již bylo uvedeno, že odchýlně od obecného pravidla uvedeného v předchozím bodě je užívání pozemku, na kterém se nachází lodnice společnosti Navantia, osvobozeno od daně z nemovitostí na základě uplatnění sporného osvobození od daně a podle dohody z roku 2001, kterou se na tento podnik převádí pouze užívací právo k tomuto pozemku.

38 Je tedy třeba určit, zda může takové osvobození od daně, jako je osvobození, o které se jedná ve věci v původním řízení, zvýhodňovat společnost Navantia ve srovnání s ostatními podniky ve srovnatelné skutkové a právní situaci s ohledem na cíl sledovaný režimem španělské daně z nemovitostí, tj. zdanění vlastnictví nebo užívání pozemku.

39 V tomto ohledu ze spisu vyplývá, že se osvobození nemovitostí ve vlastnictví státu „určených pro obranu státu“ od daně, stanovené v čl. 62 odst. 1 písm. a) zákona z roku 2004, může uplatnit na všechny činnosti podniku, jako je Navantia, aniž je nutné odlišit, zda jsou vojenské, nebo civilní povahy, což přísluší ověřit předkládajícímu soudu.

40 Je tedy nutné vycházet z toho, že se v právní a skutkové situaci srovnatelné se situací společnosti Navantia s ohledem na cíl, kterým je zdanění vlastnictví nebo užívání pozemků, nachází nejen podniky, které vlastní nebo užívají pozemky v zájmu pro účely obrany státu, ale i ty, které vlastní nebo užívají pozemky pro čistě civilní účely.

41 Je tedy zjevné, že ve srovnání s poslední uvedenou skupinou podniků by společnost Navantia, co se týče její civilní činnosti, využívala daňového zvýhodnění, kterého nemohou využívat ostatní společnosti, jež se nacházejí ve srovnatelné skutkové a právní situaci. Je tedy třeba konstatovat, že zkoumané daňové zvýhodnění bylo *a priori* selektivní.

42 Podle ustálené judikatury však platí, že pojem „státní podpora“ nezahrnuje státní opatření zavádějící rozlišení mezi podniky, a tedy *a priori* selektivní, pokud toto rozlišení vyplývá z povahy nebo systematiky daňové soustavy, do níž tato opatření patří, což přísluší prokázat dotyčnému členskému státu (rozsudek Portugalsko v. Komise, EU:C:2006:511, body 52 a 80, jakož i citovaná judikatura).

43 Opatření, které je výjimkou z použití obecné daňové soustavy, může být totiž odvodněno povahou nebo obecnou systematikou daňové soustavy, pokud může dotyčný členský stát prokázat, že toto opatření vyplývá přímo ze základních nebo řídicích principů jeho daňové soustavy. V tomto ohledu je nutno rozlišit mezi cíli konkrétní daňové soustavy, které této soustavě nejsou vlastní, a mezi mechanismy vlastními samotné daňové soustavě, které jsou nezbytné k uskutečnění takových cílů (rozsudek Portugalsko v. Komise, EU:C:2006:511, bod 81).

44 V projednávané věci z informací předložených Soudnímu dvoru nevyplývá, že by se španělská vláda dovolávala jakéhokoliv argumentu, aby prokázala, že požadované osvobození od daně přímo vyplývá ze základních nebo řídicích principů daňové soustavy tohoto členského státu nebo že je nezbytné pro fungování a efektivnost této daňové soustavy. Kromě toho, jak uvedla Evropská komise, osvobození nemovitostí ve vlastnictví státu určených pro obranu státu od daně se nezdá být přímo spojeno s cíli samotné daně z nemovitostí. Předkládajícímu soudu však přísluší ověřit, zda ve světle všech relevantních okolností věci, kterou projednává, neexistuje případné odvodnění.

45 S ohledem na všechny výše uvedené úvahy je třeba uinit závěr, že v projednávané věci může být této podmínka týkající se existence hospodářské výhody pro příjemce požadovaného osvobození od daně, splněna.

46 Pokud jde o první podmínku týkající se zásahu ze strany státu nebo ze státních prostředků, je třeba v druhé řadě připomenout, že pouze výhody poskytované přímo nebo nepřímo ze státních prostředků nebo výhody, které pro stát představují dodatečnou zátěž, mohou být považovány za podpory ve smyslu čl. 107 odst. 1 SFEU. Ze samotného znění tohoto ustanovení a z procesních pravidel zavedených článkem 108 SFEU totiž vyplývá, že výhody poskytované jiným způsobem než ze státních prostředků nespadají do působnosti předemtných ustanovení (rozsudek Bouygues a Bouygues Télécom v. Komise a další a Komise v. Francie a další, EU:C:2013:175, bod 99 a citovaná judikatura).

47 Je proto nutné ověřit, zda mezi výhodou poskytnutou příjemci a snížením státního rozpočtu, nebo dostatečně konkrétním hospodářským rizikem výdajů zatěžujících tento rozpočet, existuje dostatečně přímá vazba (rozsudek Bouygues a Bouygues Télécom v. Komise a další a Komise v. Francie a další, bod 109).

48 V tomto ohledu je nesporné, že požadované osvobození od daně bylo zavedeno španělským státem, a že proto představuje zásah tohoto státu. Dále je nesporné, že snížení

náklad?, které by za běžných okolností zatěžovaly rozpočet společnosti Navantia a jež vyplývá z tohoto osvobození, má za následek snížení rozpočtu obce Ferrol.

49 Za těchto okolností by bylo možné považovat podmínku státního zásahu z jeho prostředků za splňnou, což však přísluší ověřit předkládajícímu soudu.

50 Tento závěr nevyvrací argumentace španělské vlády, ve které odkazuje na rozsudky *Streekgewest* (C-174/02, EU:C:2005:10), jakož i *Distribution Casino France* a další (C-266/04, C-270/04, C-276/04 a C-321/04 až C-325/04, EU:C:2005:657). Tato judikatura totiž nemá k projednávané věci žádný vztah, jelikož se jedná o případ odlišující se od projednávané věci, ve kterém byla daň nedílnou součástí opatření podpory, a proto sama o sobě představovala podporu. Naproti tomu se ve věci v původním řízení netvrdí, že daň z nemovitostí představuje sama o sobě opatření podpory, ale pouze to, že osvobození od této daně vede v projednávaném případě k poskytnutí výhody společnosti Navantia.

51 Ve třetí řadě, co se týče druhé a čtvrté podmínky týkajících se vlivu na obchod mezi členskými státy a na hospodářskou soutěž, který má takové osvobození od daně, o jaké se jedná ve věci v původním řízení, je třeba připomenout, že za účelem kvalifikace vnitrostátního opatření jako státní podpory není třeba prokazovat skutečný vliv dotčené podpory na obchod mezi členskými státy a skutečné narušení hospodářské soutěže, ale pouze zkoumat, zda tato podpora může tento obchod ovlivnit a narušit hospodářskou soutěž (rozsudek *Libert* a další, C-197/11 a C-203/11, EU:C:2013:288, bod 76 citovaná judikatura).

52 Konkrétně, pokud podpora poskytnutá členskými státy posiluje postavení podniku oproti jiným konkurenčním podnikům v rámci obchodu uvnitř Společenství, je třeba mít za to, že tento obchod je podporou ovlivněn (rozsudek *Libert* a další, EU:C:2013:288, bod 77 citovaná judikatura).

53 V projednávaném případě je nesporné, že odvětví stavby lodí je trh otevřený hospodářské soutěži a obchodu mezi členskými státy, na kterém je tedy společnost Navantia v řadě dalších firem v konkurenčním postavení. Mimoto, jak vyplývá z informací obsažených v předkládacím rozhodnutí, je tomu tak nejen s ohledem na civilní činnost tohoto podniku, ale také s ohledem na jeho činnost ve vojenském odvětví.

54 Za těchto podmínek by mohlo požadované osvobození od daně ovlivnit obchod mezi členskými státy a narušit hospodářskou soutěž, což přísluší určit předkládajícímu soudu.

55 Z toho vyplývá, že v projednávaném případě mohou být splněny všechny tyto podmínky uvedené v bodě 20 tohoto rozsudku. Je však na předkládajícímu soudu, aby určil, zda s ohledem na všechny relevantní aspekty sporu, který projednává, posouzené ve světle výkladu podaného Soudním dvorem, musí být uvedené osvobození od daně kvalifikováno jako státní podpora ve smyslu čl. 107 odst. 1 SFEU.

56 S ohledem na všechny výše uvedené úvahy je třeba na položenou otázku odpovědět tak, že čl. 107 odst. 1 SFEU musí být vykládán v tom smyslu, že osvobození od daně z nemovitostí vztahující se na pozemek ve vlastnictví státu, jenž je poskytnut do užívání podniku s výhradní kapitálovou účastí tohoto státu, přičemž tento podnik na uvedeném pozemku dodává zboží a poskytuje služby, které mohou být předmětem obchodu mezi členskými státy na trzích otevřených hospodářské soutěži, může představovat státní podporu zakázanou tímto ustanovením. Je však na předkládajícímu soudu, aby určil, zda s ohledem na všechny relevantní aspekty sporu, který projednává, posouzené ve světle výkladu podaného Soudním dvorem, musí být takové osvobození od daně kvalifikováno jako státní podpora ve smyslu téhož ustanovení.



## K nákladům řízení

57 Vzhledem k tomu, že řízení má, pokud jde o účastníky povodňového řízení, povahu incidenčního řízení ve vztahu ke sporu probíhajícímu před předkládajícím soudem, je k rozhodnutí o nákladech řízení příslušný uvedený soud. Výdaje vzniklé předložením jiných vyjádření Soudnímu dvoru než vyjádření uvedených účastníků řízení se nenahrazují.

Z těchto důvodů Soudní dvůr (sedmý senát) rozhodl takto:

**Článek 107 odst. 1 SFEU musí být vykládán v tom smyslu, že osvobození od daní z nemovitostí vztahující se na pozemek ve vlastnictví státu, jenž je poskytnut do užívání podnikem s výhradní kapitálovou účastí tohoto státu, přičemž tento podnik na uvedeném pozemku dodává zboží a poskytuje služby, které mohou být předmětem obchodu mezi členskými státy na trzích otevřené hospodářské soutěži, může představovat státní podporu zakázanou tímto ustanovením. Je však na předkládajícím soudu, aby určil, zda s ohledem na všechny relevantní aspekty sporu, který projednává, posouzené ve světle výkladu podaného Soudním dvorem Evropské unie, musí být takové osvobození od daní kvalifikováno jako státní podpora ve smyslu téhož ustanovení.**

Podpisy.

\* Jednací jazyk: španělština.